

[Elisabeth Bruun Olesen]

med at synes det samme som DA, som de gjorde med hensyn til Arbejdsretten, vil hr. Kaj Poulsen så sige: jamen de, jeg repræsenterer, nemlig de store forbund, sagde: 35 pct.-reglen skal væk, så det arbejder jeg nu ihærdigt for? Hvis hr. Kaj Poulsen kan sige det, synes jeg, vi er kommet langt, og det ville jeg være glad for.

Så glemte jeg i mit første indlæg i al min ophidselse at fortælle SF, at VS mener altså heller ikke, at det er Folketinget, der skal finde ud af, hvordan det enkelte forbunds afstemningsprocedure skal være. Vi går selvfølgelig ind for urafstemning, men de steder, hvor man stemmer ved kompetent forsamling, skal vi ikke lovgive om. Det enkelte forbunds afstemningsprocedure er forbundets sag.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Stemmelejet blev såmænd kun sænket, fordi argumentationen var så god, ikke spor andet.

Så siger fru Elisabeth Bruun Olesen, at hun ikke tror, SF mener, at dette forslag bare skal gennemføres, før man har hørt fagbevægelse osv. Må jeg godt læse op af forslaget:

»Folketinget opfordrer regeringen til inden 1. januar 1988 at fremsætte forslag til ændring af loven om mægling i arbejdsstridigheder (forligsmandsloven) efter følgende retningslinjer:«

Der står ikke, at man opfordrer regeringen til efter forhandling med fagbevægelsen at fremsætte lovforslag. Dette er et forslag, som efter SFs og VS' mening skal gælde på arbejdsmarkedet. Jeg synes, det er rimeligt, hvis man mener, at den ene eller den anden organisation skal høres, at man så i hvert fald siger, at de skal have mulighed for at nedlægge veto, for det var jo det, fru Elisabeth Bruun Olesen sagde.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Der står i bemærkningerne, som hr. Kaj Poulsen siger, at man opfordrer regeringen til inden den 1. januar 1988 at fremsætte forslag. Men betyder det ikke, at der er tid nok til at tage de nødvendige konsultationer, møder, deputationer og alt muligt andet i udval-

get for at få afklaret problemerne? Det er jo den almindelige formulering i beslutningsforslag.

Må jeg så også sige til hr. Kaj Poulsen, at når jeg taler om, at man medvirker til konservatisme, til, at der ikke sker nogen ændring i arbejdsretslovene, er det min holdning, at det er, fordi Dansk Arbejdsgiverforening spiller en helt væsentlig rolle herinde. Men det måske mere afgørende, der er foregået ved disse overenskomstforhandlinger, er, at når f.eks. Georg Poulsen og andre beder om at få forligsmanden med ind i nogle notater og derved overtræder sine egne vedtægter, så er det klart, at medlemmerne er ladt i stikken ved det, og det mener vi ikke vi kan lægge navn til.

Så spurgte hr. Estrup om bidrag til de politiske partier. Jeg troede faktisk, det var det bidrag, som Folketinget har vedtaget der skal ydes til de politiske partier, men jeg forstår nu, at det er bidrag til politiske partier i al almindelighed fra fagbevægelsen.

Der er vel ikke andet at sige til det, end at det jo ikke er lovgivning, der ligger bag disse bevillinger, det er organisationernes egen afgørelse. Det var noget andet, hvis lovgivningen var blandet ind i det, men det er den jo ikke, og det har den aldrig været. Derfor kan der godt være noget moralsk forkasteligt ved det, men vi har da aldrig været inddraget her i Folketinget i en lovgivning, der forbyder, at organisationer giver støtte til politiske partier.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu glemte hr. Kaj Poulsen at svare mig på mine spørgsmål i al sin iver efter at læse datoen for lovens eventuelle fremsættelse op.

Jeg vil godt spørge igen: hvis 35 pct.-reglen ønskes ophævet – og det kommer man med et krav eller en anmodning om til Folketinget – men DA siger nej, vil man så sige, at lønarbejdernes holdning eller arbejdsmarkedets parters samlede holdning er den vigtigste?

Og så vil jeg spørge hr. Kaj Poulsen: hvorfor går man ikke ud og spørger medlemmerne? Der er jo dog et stykke tid til næste gang, desværre. Hvorfor bruger man ikke den tid? Hvorfor spørger man ikke gennem nogle urafstemninger fagbevægelsens med-